

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Naturschutzbund Deutschland — Landesverband Schleswig-Holstein e.V.

Strona pozwana: Kreis Nordfriesland

Strona wezwana do postępowania: Deich- und Hauptsielverband Eiderstedt, Körperschaft des öffentlichen Rechts

Interwenient: Vertreter des Bundesinteresses beim Bundesverwaltungsgericht

Pytania prejudycjalne

- 1) a) Czy pojęcie „zarządzania” w rozumieniu akapitu trzeciego tiret drugie załącznika I do dyrektywy 2004/35/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 21 kwietnia 2004 r. w sprawie odpowiedzialności za środowisko w odniesieniu do zapobiegania i zaradzania szkodom wyrządzonym środowisku naturalnemu ⁽¹⁾ obejmuje działania nierozdzielnie związane z bezpośrednim użytkowaniem gruntów w celach rolniczych?

W wypadku odpowiedzi twierdzącej:

- b) W jakich warunkach metodę zarządzania należy uznać w rozumieniu dyrektywy 2004/35 za „normalną” zgodnie z kartotekami siedliska lub dokumentami założeniowymi?
- c) Jaki horyzont czasowy należy uwzględnić w ramach oceny, czy zarządzanie odpowiada interwencji prowadzonej „uprzednio” przez właścicieli lub podmioty gospodarcze w rozumieniu dyrektywy 2004/35?
- d) Czy odpowiedź na pytanie, czy zarządzanie odpowiada interwencji prowadzonej uprzednio przez właścicieli lub podmioty gospodarcze w rozumieniu dyrektywy 2004/35, jest niezależna od treści kartotek siedliska lub dokumentów założeniowych?
- 2) Czy działalność wykonywana w interesie publicznym na podstawie ustawowego przekazania zadań stanowi „działalność zawodową” w rozumieniu art. 2 pkt 7 dyrektywy 2004/35?

⁽¹⁾ Dz.U. 2004, L 143, s. 56.

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landesgericht Klagenfurt (Austria)
w dniu 30 kwietnia 2019 r. — Verein für Konsumenteninformation/Volkswagen AG**

(Sprawa C-343/19)

(2019/C 230/27)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Landesgericht Klagenfurt

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: Verein für Konsumenteninformation

Strona pozwana: Volkswagen AG

Pytanie prejudycjalne

Czy art. 7 pkt 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1215/2012 z dnia 12 grudnia 2012 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych ⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że w okolicznościach takich jak w postępowaniu głównym pod pojęciem „miejsca, w którym nastąpiło [...] zdarzenie wywołujące szkodę” można rozumieć miejsce w państwie członkowskim, w którym nastąpiła szkoda, jeżeli szkoda ta polega wyłącznie na stracie finansowej stanowiącej bezpośredni skutek czynu niedozwolonego, do którego doszło w innym państwie członkowskim?

⁽¹⁾ Dz.U. 2012, L 351, s. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Svea Hovrätt, Patent- och marknadsöverdomstolen (Szwecja) w dniu 3 maja 2019 r. — Novartis AG/Patent-och registreringsverket

(Sprawa C-354/19)

(2019/C 230/28)

Język postępowania: szwedzki

Sąd odsyłający

Svea Hovrätt, Patent- och marknadsöverdomstolen

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca apelację: Novartis AG

Druga strona postępowania: Patent-och registreringsverket

Pytania prejudycjalne

Biorąc pod uwagę podstawowy cel, któremu ma służyć dodatkowe świadectwo ochronne dla produktów leczniczych, a mianowicie wspieranie badań farmaceutycznych w Unii Europejskiej, czy art. 3 lit. c) rozporządzenia nr 469/2009 ⁽¹⁾ w związku z art. 3 ust. 2 rozporządzenia nr 1610/96 stoi na przeszkodzie temu, aby wnioskodawcy, któremu wcześniej wydano dodatkowe świadectwo ochronne dla produktu chronionego jako taki obowiązującym patentem podstawowym, zostało wydane dodatkowe świadectwo ochronne dla nowego zastosowania tego produktu w przypadku takim jak rozpatrywany w postępowaniu głównym, w którym nowe zastosowanie stanowi nowe wskazanie terapeutyczne, które jest szczególnie chronione nowym patentem podstawowym?

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 469/2009 z dnia 6 maja 2009 r. dotyczące dodatkowego świadectwa ochronnego dla produktów leczniczych (Dz.U. 2009, L 152, s. 1).